

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitulvm LXX. Interposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

est, quo cum dispensatum; quare locus est *Regula juris 33. in 6. consilium mutare quis non potest in alterius detrimentum.*

CAPITVLVM LXX.

Interposita.

PARAPHRASIS.

Titius coram Iudice contendens, causam probabilem, quæ si probetur, legitima censeretur, allegauit, ob quam respondere non teneretur. v. g. Caium auctorem excommunicatum esse, sed cum Iudex exceptionem admittere nollet, appellauit, hoc casu non sufficit, si Titius coram Iudice ad quem ostendat se appellasse allegatam causam probabili, nisi etiam demonstrat veram esse; præterquam si Titius coram Iudice a quo obtulisset se ad probandam veritatem causæ, & admissus non fuisset.

SUMMARIVM.

1. Iudex ex hoc solum, quod exceptionem repellat, appellatio à grauamine justificata non est.
  2. Limitatur Primò, nisi exceptionem obijciens offerat se ad eius veritatem ostendendam, & à Iudice non admittatur.
  3. Limitatur secundò; Si notorium sit exceptionem veram esse.
  4. Tertio; Si exceptio recusationis obijciatur, & non admittatur.
- NOT. Vnic. Iudex non idè grauatur, si exceptionem repellat, quia falsam, & causam litis differendæ malitiosè oppositam existimat, & idè ob hoc solum, quia Iudex exceptionem repulit, appellatio à grauamine justificata non est.
2. Excipe 1. Nisi exceptionem obijciens offerat se ad eius veritatem ostendendam, & à Iudice non admittatur. *c. Ex parte 7. de test.* Tunc enim apparet, quod Iudex iniuste grauatur, si talis sit exceptio, quæ probata legitima & subleuans erit.
  3. Excipe 2. Si notorium sit, exceptionem veram esse, vt probatione opus non

fit, idè inque dicendum, si juris præsumptio sit pro excipiente. *c. 2. de restit. spoliator. in 6.*

Excipe 3. Si exceptio recusationis obijciatur & non admittatur, manifestum grauamen est, ita vt statim appellari possit.

§. Eidem.

SUMMARIVM.

5. Appellatione nec à Iudice à quo recepta, nec ab aduersario acceptata, appellatio non ita censetur deuoluta ad Curiam, vt non possit appellans, etiam inuito appellato, petere Iudicem delegatum.
6. Appellans appellationi suæ renuntiare potest, si res adhuc integra sit.
7. Excipe nisi eam aduersarius acceptarit, tunc enim sine huius consensu ab earecedi non potest.
8. Procedi potest in absentia aduersarii lito nondum contestatâ, si coram Iudice appellationis agatur de Iudicio grauamine illato.

SI appellatio non sit recepta à Iudice, nec ab aduersario acceptata, tunc sufficit ad Curiam Iudicis ad quem mittere procuratorem ad impetrandum, vel contradicendum, etsi aduersarius velit causam appellationis ab ipsomet Iudice ad quem opponi.

NOT. Vnic. Si appellatio nec à Iudice à quo recepta nec ab aduersario acceptata fuit, non censetur appellatio ita deuoluta ad Curiam, vt non possit appellans etiam inuito appellato petere Iudicem delegatum. Exinde verò per sensum contrarium intelligitur, si vel Iudex appellationem recepit, vel aduersarius obijciuit, quod causa ad Curiam deuoluta censetur, vt ibi tractari debeat appellato volente. *c. Nicolao. 64. h. 2. & consentit c. 1. eod. tit. in 6.* sed videri debent, quæ dicuntur in *c. 5. hoc tit. in 6.* Deinde excipi debent causæ beneficiales, in quibus si appellatum sit ad Papam, probabili causa allegata, tunc causa appellationis in curia esse censetur, ita vt instructa eò deferri debeat. *c. 1. c. Si postquam. 19. §. Sed cum. de elect. in 6.*

§. Ille.

§. Ille.

SI Appellans re adhuc integrâ, videlicet antequam Iudex ad quem, cognoscere causam cepit, vel alteri delegavit, petat, vt remittatur ad Iudicem à quo, adeoque appellationi renuntiet, remissio fieri debet, tametsi aduersarius contradicat, sed debet condemnari ad expensas præstandas aduersario.

6 Not. Appellans appellationi suæ renuntiare potest, si res adhuc integra sit, *l. Si quis libellos. 28. c. de appellat. c. Vt super 4. cod. tit. in 6.* dummodò expensas parti aduersariæ restituat, si quas propter appellationem interpositam fecit.

7 Excipe cum *Bartolo in cis. l. Abbate, & Alex.* hic, si aduersarius acceptauit appellationem, tunc vtrinque communis censetur, vt inuito appellato appellans ab ea recedere non possit, sed si vtriusque consensus adsit & res integra sit, tunc ab appellatione recedi poterit.

§. Sanè.

CAius appellauit à grauamine Iudicis, idque coram Iudice ad quem probare paratus est, sed aduersarius contumaciter abest; hoc casu Iudex appellationis cognoscere potest, tametsi lis nondum contestata sit, quia in tali casu, quo agitur de iniquitate Iudicis prioris remouenda; rigor juris requirementis contestationem litis requiri non debet.

8 Not. vnic. Novus hic casus est, in quo procedi potest in absentia aduersarij, etsi lis contestata non sit, si videlicet coram Iudice appellationis agatur de Iudicis grauamine illato. Ratio dari debet, quia cum non agatur de causa ipsa principali, aduersarij non multum interest.

CAPITVLVM LXXI.

Inquisitioni.

PARAPHRASIS.

Clausula ea, vt Iudex delegatus remota ap-

pellatione procedat, si posita sit in medio rescripti plura negotia continentis, ad præcedentia tantum referri debet, nisi in fine rescripti repetatur, tunc ad omnia antecedentia extenditur.

S V M M A R I V M.

1. Clausula posita in rescripto aliæ dispositione, an ad omnia in ea contenta referenda sit, vel ad aliqua tantum? & quæ illa?

CIRCA hanc quæstionem: Num clausula posita in rescripto, aliæ dispositione referenda sit ad omnia contenta, ita distingue, vel sunt plura negotia siue causæ, tunc clausula posita inter plura negotia referatur tantum ad antecedentia nisi in fine repetatur. Idemque dicendum, si in principio posita sit, quòd ad omnia, quæ sequuntur, pertinere censetur, nisi ex adiunctis aliud colligatur, teste *Alexand. hic. n. 10.* Vel est vnicum negotium siue causa continens plures articulos seu capitula, tunc ordinariè loquendo ad omnia referatur. *c. Secundo. 41. h. t.* maxime si in principio vel in fine ponatur, sin autem in medio, tunc vniuersalis Regula tradi non potest, sed attendere oportet, quæ sit natura negotij, & quanta articulorum connexio; Item num clausula ita in medio ponatur, vt sit pars vnius capituli, exempli causâ, mando tibi, vt ante omnia Episcopum spoliatum restituas appellatione remotâ, postea adiutorem, vel administratorem bonorum ei adiungas, donec de dilapidatione cognitum sit. *c. Venerabili. 37. de off. deleg. vide DD. in l. 3. §. filius ff. de lib. exhibend. & l. 3. C. cod.*

CAPITVLVM LXXII.

Vna.

PARAPHRASIS.

Causa erat communis pluribus, qui in iudicio succubuerunt & condemnati sunt, vnus eorum appellauit, & in causa appellationis obtinuit, huius victoria etiam aliis prodest, si communi iure iuventur, & idem negotium, eademq; causa defensionis existat.

SVM-